

1. ஐந்தாவது வாரம்

வாங்கி வதைத் தந்தனமும்
புதுசு மணக்கும் ஆடகைளும்
வதைத் திடத்தில்
அப்படியே இருக்கின்றன

நான்
பெரிய மனிசியாகி
இந்த வீட்டிற்குள் இன்னும்
உங்களாக காகக்
காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனே
உம்மா...

என்னகைக் குளிப்பாட்டி
ஆடகை உடுத்தி
அழகு பார்க்க
நீங்கள் இனி
வரவேமாட்டீர்களா?

ஆயுதமநீதி
தீ விரமாய் வந்தவனால
கொல்லப்பட்ட
சிதறிக் கிடக்கும் உங்கள் உடலதை
தொட்டுத் தொட்டு
அழுகின்றனே தாயே

நான்
ஏங்கி வடிக் கும் கண்ணீ ரை
நீங்கள்
மடித்துவதைத் தாவணியால்
மாறி மாறித் துடதைத் துக் கொள்கின்றனே உம்மா...

இந்தக் கன்னி மனசு
படுகின்ற வதேனயை
இனி நான்
எந்த உம் மாவிடம்
சொல்லிச் சொல்லி அழுவனே

தலை சாய்த்து
ஆறுதல் அடறந்துகொள்ள
இனி நான் யாருடைய மடியதை
தடிக் கொண்டு சிலைவனே

வாப்பா வாங்கித் தந்த
வளையல்கள்
போடப்பட்டமலே
இன்னும்
மசேயையில் இருக்கின்றன

ஆளாகி
ஆடகைள் உடுத்தி
என்னை
அழகும் பாரக் காமலே
இந்த படுத்த பாயில்
படுத்தபடியே
நானும்
மெளத்தாகிப் போகின்றனே
உம்மா....

என்னுடைய
கடசை மச்சின் சத்தம்
உங்களுடைய காதுகளுக்கும்
கடேட்கக் கொண்டு இருக்கும்.

2.

முத்துக்கள் கெட்டிக் கிடக்கும்
என்னுடைய
முற்றத்து வாசலில்
செந்தாமரைப் பிப்போல
புத்தகங்கள் தாம்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன
என்னோடும்

3. 0000 00000000

வெள்ளித்தட்டில் எடுத்து வதைத்
தாலிக் காசுப்போல
பெறுமதியான நாள் கள்
சில்லறை சில்லறைகளாக
காணாமல் போயின

ஒன்றிற்கும் மறேபட்ட
அனுபவங்களை
பாத் திரத்தில் நிறைத்துக் கொண்டும்
தான மண்டபத்தில்
அமர்ந்திருக்கின்றனே

நாற்சந்தியில் நிற்பாட்டி
தபுதாரன் என்ற சொல்லால்
என்னகை
காயப்பட்டுத் திவிட்டுப் போனவள்
முன்னால் வந்து
அமர்ந்திருக்கின்றாள்

நோவினதை தரும்
வதேனகைகளைச் சும்மக்கும்படி
அதே தபுதாரன் என்ற சொல்லால்
மறுபடியும் என்னகை
காயப்பட்டுத் திவிட்டுப் போனவள்
முன்னால் வந்து அமர்ந்திருக்கின்றாள்

எதிர்கொண்ட அவமானங்களையும்
கும்புறிச் சிதறிய தருணங்களையும்
என்னால் எப்படி
எடுத்துச் சொல்ல முடியும்

ஆனதால்
கையிலிருந்த பாத் திரத்தை வதைத்துவிட்டு

வளையறையிப் புகுகினறனேன் நான

4.

கப்டு ஒன்று முடியுமுன்னே
கூருவி பறந்து போனதடா
கூருவி பறந்து போனதனால
கப்டும் சிதறந்து போனதடா
மாறாத நினவையுகளோடும்

5. 0000000000 000000

பெரிய பெரிய பாதங்களில் மிதிபட்டு
காயமாகி
நொந்துபோய்க் கிடக்கின்றது
உயிர்

இந்த உயிரதைத் துக்கிக் கொண்டு
நடக்க இயலாதவனாய்
இருந்து கொண்டிருக்கின்றனேன் நான

முன்னால்
நிறுத்தி வகை கப்பட்டுருக்கும்
திசைகளில்
எந்தத் திசையில் நடந்து
எங்குதான் நான் செல்வது

கூற்றவேல் புரிந்து
காலங்களித்த உயிருக்கு
நெடுந்திரம் பயணிக்க
அருகதயைற்றுப் புகுகின்றது

கருக்கல் நேரமொன்றில்
வறே ஒரு திசையிலிருந்து
மரணச் செய்தி அறிவிக் கப்படுகின்றது

இன்னரேம் மனசு என்னிடம்
மாறி மாறிக்
கட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது

இந்த உயிரின் பெயரையும்
அந்தச் செய்தி

உயிரினங்கள் விரும்பாதபடியும்
வற்றிப்போன குளமாகிவிட்டனே நான்

இருந்தாலும்
இந்தச் சிறிய முகவரியை எடுத்துக்கொண்டு
இன்னும் நன்
உங்களதைத் தடீ
அலநைந்துகொண்டிருக்கின்றனே

காலமாகி
கண்மறநைந்துபோன உங்கள்
உம்மாவின் நினைவுகளோடும்
நானும்
உயிரற்றுப்போனவனாய்
இங்கும் அங்குமாக
அலநைந்து கொண்டிருக்கின்றனே

ஜன்னல் கதவு நிலகைகளில்
உங்கள் உம்மாவின் புன்னகை
பித்துக் குலுங்கிய
பொறகாலமொன்று இருந்தது

அப்போது
வீட்டு நிறையப் பாடிக் கொண்டிருந்த
இந்த வீணையின் நரம்புகள்
இன்று
அறுந்து கிடக்கின்றன மகளே

ஆற்றாமையினாலும்
மனம் நொந்து போனதாலும்
உங்கள் தாயின்
கைகள் தழுவிய
இந்த மாமரத் தைப் பார்த்துக்
கடீக்கின்றனே
எனது ரசாத்தி இங்கு வருவாளா?

மாறாத மனச் சலிப்புடன்
இந்த ஜன்னல் கதவின்
நிலகைகளைப் பார்த்துக் கடீக்கின்றனே
என் ரசாத்தி
என்னைத் தடீ வருவாளா?

தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்துகொண்டு
யாரைப் பார்த்து
நான் சொல்ல முடியும்
கடந்துபோன

00000000 0000000000 : 0000000000 00000000 0000000000 !

Written by - முகம்மது றியால் -

Saturday, 11 May 2019 05:39 - Last Updated Saturday, 11 May 2019 05:44

அந் த வசந் த காலங் கள்
இனியும்
திரும்பி வரமாட் டாது என்றும்.